

קיצור הדף היומי

יום שישי, כ' בטבת תשפ"ב
מגילה • יב

'חיל פרס ומדי הפרתמים', ובסוף המגילה 'למלכי מדי ופרס'.
שהתנו בניהם שמאחד מלכים ומהשני פרתמים, ולהיפך.
כהראתו.. את יקר תפארת גדולתו' שלבש בגדי כהונה.

'ונמלאות הימים.. עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן.. משתה'
א. מלך פיקח שקירב הרחוקים תחילה,

ב. טפש שהיה לו לקרב קודם עירו

• תלמידי רשב"י: נתחייבו ישראל כליה שנהנו מסעודת הרשע,
ודחאם רשב"י: א"כ רק בשושן, אלא שהשתחוו לצלם דנבוכדנצר.
'בחצר גנת בית המלך' א. כ"א מקום הראוי לו, ב. דחצר וגינה לא
החזיקתן עד שהכניסן לביתן, ג. דבחצר, ופתחה לגינה וביתן.

'חור' א. מעשה נקבים חורים, ב. מילת לבנה חור,
'כרפס' כרים של פסים.

'מטות זהב וכסף' א. הראוי - כסף, והראוי - זהב, ב. רגליהם זהב.
'רצפת בהט ושש' אבנים שמחטטים אחריהם למוצאן.
'ודר וסחרת' א. דרי דרי סחור [שורות סביב], ב. אבן ושמה דרה
המאירה כצהרים סיהרא, ג. דרור ממכס לבעלי סחורה.

'והשקות.. וכלים מכלים שונים' ראשונים כלו מזה בלשצאר, ואתם
שונים ושותים בהם?

'ויין מלכות רב' שהשקה כ"א יין הגדול ממנו.

'והשתיה כדת' ר"מ: סעודת אותו רשע כדת תורה אכילה מרובה
משתיה, 'אין אונס' כ"א יין מדינתו.
'לעשות כרצון איש ואיש' כרצון מרדכי והמן, שנקראו איש.

גם ושתו.. עשתה משתה נשים בית המלכות'

- ולא בית הנשים, ששניהם לעבירה שיסתכלו בה נתכוונו.

'ביום השניעי' - שהתחילו בדברי תיפלות, מדיות נאות,
פרסיות נאות. אמר אחשורוש: שלי לא מדיי ופרסי אלא

כשדיי, רצונכם לראותה? - אמרו לו: כן, ושתהא ערומה.

שבמידה שהיתה מביאה בנות ישראל ומפשיטתן ועושה בהן
מלאכה בשבת, כך נגזר עליה לישחט ערומה בשבת.

'ותמאן המלכה ושתו' למה? א. שפרחה בה צרעת. ב. זנב.

'ויקצף המלך מאד' למה? ששלחה: שומר אורות אבא, אבי לא
השתכר כך ואתה השתטת.

'ויאמר המלך לחכמים' - רבנן, 'ידעי העתים' - לעבר שנים וחדשים.
וביקשם לדונה, השתמטו וא"ל: מיום שגלינו ניטלה עצה
ממנו, ואין אנו יודעין לדון דיני נפשות, לך לעמון ומואב
שבמקומם.

'והקרנ אליו'.. אמרו לפניו מלאכי השרת: כלום הקריבו לפניך
'כרשנא' כרים בני שנה כישראל? ונתכוונו שתהרג ותכנס
אסתר, 'שתר' שתי תורין, 'ארמתא' מזבח אדמה, 'תרשיש' בגדי
כהונה, 'מירס' מירסו בדם או 'מירסנא' במנחות 'ממוכן' הכינו שלחן
לפניך?

'ויאמר ממוכן' -המן, שמוכן לפורענות, שההדיוט שנמנה בסוף
קופץ בראש.

'להיות כל איש שרר גביתו' אלמלא זה נשתייר מישראל, ע"י
האגרות השניות, שהחזיקוהו לשוטה דפשיטא שכ"א שורר
בביתו.

'ויפקד המלך פקידים' - דוד עשה בדעת 'ינקשו.. נערה בתולה', כל
שיש לו בת הביאה שישא אחת, אבל אחשורוש באיולת
שיבעל כולם והכל החביאו ממנו.

'איש יהודי.. ושמו מרדכי.. מוכתר בשמות בן יאיר' האיר עיני ישראל
בתפלתו,

'בן שמעי' ששמע אל תפלתו, 'בן קיש' שהקיש בשערי רחמים ונפתחו
'איש יהודי' מיהודה או 'איש ימיני' מבנימין?

א. אמו מיהודה, ב. משפחת יהודה טוענת: שנולד בזכותה
שלא הרג דוד לשמע, ומשפחת בנימין: ממני בא,
ג. כנסת ישראל מתלוננת: 'מה עשה לי יהודי' שלא הרג דוד
לשמעי, שנולד מרדכי שנתקנא בו המן.
'ומה שילם לי ימיני' שלא הרג שאול לאגג, שנולד ממנו המן.
ד. כיון שכפר בע"ז נקרא יהודי.

דרשה בדברי הימים: 'ואשתו ויהודיה' בת פרעה שכפרה בע"ז
'ילדה' את משה, שכל המגדל יתום בביתו כאילו ילדו.
'ירד' שירד מן בשבילו, 'גדור' גדר פרצות ישראל, 'חזר' חיברם
להקב"ה,

'סוכו' היגן עליהם כסוכה, 'יקותיאל' שקיוו לאל בימיו,

'זנוח' שהזניח עונותם, 'אני אני אני' - אב בתורה, בחכמה ובנביאות,
'ואלה בני בתיה.. אשר לקח מרד' כלב שמרד בעצת מרגלים ישא מי
שמרדה בגלולי אביה...

לרפואת הגה"צ ר' ישראל איסר בן חיה רחא ולש"ק אב"ת וצב"מ